

Съдебният състав от Върховния административен съд (ВАС) по делото на Стоян Сталев, който е сезирал Конституционния съд (КС) за отмяна на основен текст от закона за досиетата (чл. 25, т 3), е прилагал двоен стандарт при решаване на дела, заведени срещу решения на комисията по досиетата за обявяване на принадлежност на лица към бившата Държавна сигурност.

Това установи сайтът **Държавна сигурност.com** при проверка в базата с решения на ВАС на електронната му страница.

Както вчера първи ви информирахме 3-членен съдебен състав на ВАС с председател Ваня Пунева е [сезирал Конституционният съд](#) за обявяване на противоконституционност на чл. 25, т. 3 от закона за досиетата.

На базата на този закон текст през последните 5 години бяха обявени стотици агенти на ДС с унищожени или прочистени дела при тайната операция за прикриването на агентурния апарат на БКП в началото на 1990 г. по времето на министъра на вътрешните работи ген. Атанас Семерджиев.

.

Съдебният състав на ВАС е направил това през декември 2011 г. по делото на Стоян Сталев, бивш посланик в Германия и Турция и министър на външните работи в кабинета Софийски, обявен за агент „Николов“ на Второ главно управление на ДС от 1988 г. По делото съдиите са приели искането на защита на Сталев да бъде сезиран КС за отмяна на посочения по-горе текст от закона за досиетата, в резултата на което на 2 февруари 2011 г. КС е допуснал делото за разглеждане.

Абсолютно същият състав от ВАС с председател Ваня Пунева и членове Галина Христова и Йовка Дражева обаче е решил идентичен казус , прилагайки напълно противоположни юридически аргументи от последвалото дело на Сталев.

Смушаващото в случая, че съдебният състав си е променил позицията на 180 градуса само месец преди да „намери” основания за сезиране на КС по делото на Сталев.

С решение от 15 ноември 2011 г. съдийките Ваня Пунева, Галина Христова и Йовка Дражева (публикува се по-долу) отхвърлят жалба на Красимир Парашкевов против решение на комисията по досиетата, с което той е обявен за сътрудник. Принадлежността на Парашкевов е установена в качеството му на началник сектор в Министерството на отбраната в периода 2007-2008 г. Той е огласен през януари 2011 г. като агент „Иво” на Трето управление на ДС (ВКР, военното разузнаване) от 1988 г.

За разлика от делото на Стоян Сталев при делото на Параскевов същият съдебен състав е приел в мотивите си, че „възражението на пълномощниците на касатора за несъответствие на решенията на административния орган и на съда с решение №10 от 22 септември 1997 г., постановено по конституционно дело №14/97 г. е неотнормосимо предвид действащата към момента на постановяването им нормативна уредба”.

По този начин съдът е отхвърлил аргументите на адвокатите на жалбоподателя Парашкевов, позоваващи се на обявен за противоконституционен от КС през 1997 г. текст за т. нар. картотекирани сътрудници в първия закон за досиетата, отменен изцяло през 2002 г. при управлението на НДСВ и ДПС.

Видно от съдебното решение при случая Парашкевов съдебният състав е приел, че този аргумент няма основания да се прилага към действащия закон за досиетата.

Тогава трите съдийки са застъпили позицията, че „законодателят с действащия закон не отдава значение дали има или няма безспорни доказателства за съзнателно доставяна информация на органите на бившата Държавна сигурност. Правомощието на комисията е ограничено до установяване, т.е. констатиране на принадлежност”.

Такава е и практиката и подхода по всички останали дела на техни колеги във ВАС против решения на комисията. Всички тези дела до момента са приключвали в ползва на комисията и закона за досиетата.

Двойният стандарт на съдебния състав сезирал КС за закона за досиетата

Написано от Христо Христов
Четвъртък, 09 Февруари 2012 12:22

Само месец по-късно същите съдийки, вече по делото на Стоян Сталев, „намират“ за основателно да удовлетворят искането на адвокатите му да сезират КС.

Очаквайте: Кой е Стоян Сталев – от „син“ дипломат до „червен“ кандидат-кмет.

РЕШЕНИЕ

№ 14841
София, 11/15/2011

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Трето отделение, в съдебно заседание на двадесет и четвърти октомври две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАНЯ ПУЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ГАЛИНА ХРИСТОВА
ИОВКА ДРАЖЕВА

при секретар
на прокурора

Десислава Александрова	и съдействието
Красимир Ангелов	изслушва
	докладването

от съдбата
по адм. дело № 9449/2011, 3

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по касационната жалба на адв. Д. Терзиев и адв. К. Маджаров в качеството им на пълномощници на Красимир Георгиев Парашкевов от гр. София против решение № 2140 от 05.05.2011 г., постановено по административно дело № 1967 по описа за 2011 г. на Административен съд София-град. Релевират се доводи за неправилност поради нарушение на материалния закон и необоснованост – касационни основания за отмяна съгласно чл. 209, т. 3 от АПК.
Процесуалния представител на ответната страна - юрк. Петкова оспорва касационната жалба като неоснователна.
Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.
Върховният административен съд, трето отделение, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по

<http://www.sac.government.bg/court22.mif/0038dc4f9190344c2256b7600367606585...> 2/9/2012

Написано от Христо Христов
Четвъртък, 09 Февруари 2012 12:22

делото прие следното:
Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна, за която съдебният акт е неблагоприятен, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна. Производството пред Административен съд София-град е образувано по жалбата на Красимир Георгиев Парашкевов от гр. София против решение № 180 от 26.01.2011 г. на Комисията за разкриване на документите и обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (КРДОПБГДСРСБНА), с което е установена и обявена принадлежност към органите по чл. 1 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (ЗДРДОПБГДСРСБНА) на жалбоподателя, като лице което е заемало публична длъжност - "Началник на сектор" в периода от 01.10.2007 г. до 01.08.2008 г. Като такъв той е подлежал на задължителна проверка съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 1 от Закона. Първоинстанционният съд е отхвърлил жалбата като е приел за безспорно установено, че за жалбоподателя са налице данни в справочните масиви - регистрационен дневник, картон обр. 4 и саморъчно написана и подписана декларация, които сочат Красимир Парашкевов като агент на ДС - секретен сътрудник по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА. Приел е още, че административният орган не е допуснал процедурни нарушения при постановяването на акта, поради което жалбата е приета за неоснователна, а оспорваното решение е - за правилно и законосъобразно. Касаторът счита, че решението е неправилно, тъй като

<http://www.sac.government.bg/court/22.mf0f8038eb4f9190344c2256b76003676063885...> 2/6/2012

сделката №119991

по делото не са представени документи, доказващи наличие на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1 от Закона за г-н Парашкевов. Единственият документ, подписан лично от него е само декларацията за опазване на тайната на срещата. Липсват документи да е предоставял информация или сведения. На второ място съдът не е отчел противоречието, съдържащо се в решението на административния орган, който от една страна е посочен като агент, а от друга - е обявена принадлежността му към службите като секретен сътрудник.

Възраженията са неоснователни.
1. За да осъществи контрол за законосъобразност на оспорения по съдебен ред индивидуален административен акт по критериите, посочени чл. 146 от АПК, съдът е следвало да направи преценка за вида на акта, както и условията, при които действа органът - оперативна самостоятелност или обвързана компетентност.

По делото са представени доказателства за изясняване на релевантните за спора факти. Първостепенният съд ги е обсъдил подробно и във връзка с възраженията на страните, извършил е служебна проверка на законосъобразността на оспорения пред него административен акт, предвид задължението по чл. 168 от АПК. Изложени са обосновани съображения относно кредитирането на приложената документация. Фактическите констатации и правните изводи в съдебното решение сочат на обективна преценка на относимите доказателства по главните за спора факти. В тази връзка следва да се подчертае, че възраженията на г-н Парашкевов са неотнормирани към предмета на доказване. Тези възражения биха били относими към евентуално оспорване на официалните документи, въз основа на които Комисията е постановила своето решение, но такова оспорване не е извършено.

<http://www.sac.government.bg/court/22.mf0f8038eb4f9190344c2256b76003676063885...> 2/6/2012

Page 4 of 5

Съгласно чл. 25, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА принадлежността към органите по чл. 1 от Закона се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове, вкл. наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки) - документи, които са примерно изброени. По този начин законодателят с действащия закон не отдава значение дали има или няма безспорни доказателства за съзнателно доставяна информация на органите на бившата Държавна сигурност. Правомощието на Комисията по чл. 4 от ЗДРДОПБГДСРСБН, съгласно разпоредбата на чл. 24 от същия закон е ограничено до установяване, т. е. констатиране принадлежността на лицата по чл. 3 към органите по чл. 1 от закона. Липсва законова вменено задължение на органа да изследва обстоятелството дали лицето е имало реална (активна) агентурна дейност или същото е вписано в картотеката и в регистрационните дневници без негово знание, без негово съгласие и без да е извършвало дейност по доставяне на информация на бившата ДС. С други думи, при сега действащия закон Комисията, действайки при обвързана компетентност, е длъжна при установена единствено регистрация, какъвто е и настоящия случай, да обяви принадлежност към органите по чл. 1 от Закона.
2. Съгласно дефиницията на § 1, т. 4 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА: ""Секретни сътрудници" са български граждани, оказвали негласна помощ на органите по чл. 1 в качеството на резиденти, агенти, съдържатели на явочни квартири, съдържатели на секретни (конспиративни) квартири, съдържатели на доверени лица и информатори". Следователно, "агент" е качество, в което е осъществявано сътрудничеството и попада в кръга на дейностите, извършвани от лицата оказвали негласна помощ на органите по чл. 1 съгласно

<http://www.sac.government.bg/court/22.mf0f8038eb4f9190344c2256b76003676063885...>

Двойният стандарт на съдебния състав сезирал КС за закона за досиетата

Написано от Христо Христов
Четвъртък, 09 Февруари 2012 12:22

Page 5 of 5

легалното определение на "секретни сътрудници".
3. Възражението на пълномощниците на касатора за несъответствие на решенията на административния орган и на съда с Решение № 10 от 22.09.1997 г., постановено по конституц. дело № 14/97 г. е неотносимо, пред вид действащата към момента на постановяването им нормативна уредба. Съдът правилно е приел, че оспорваното пред него решение съответства на приложимото материално право.
Пред вид изложеното касационната жалба е неоснователна. Решението - като правилно и законосъобразно ще следва да бъде оставено в сила, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК Върховният административен съд, трето отделение

РЕШИ:

ОСТАВА В СИЛА Решение № 2140 от 05.05.2011 г., постановено по административно дело № 1967 по описа за 2011 г. на Административен съд София-град. Решението не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала, секретар: г.х.
ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Ваня Пунева
ЧЛЕНОВЕ: /п/ Галина Христова
/п/ Йована Драчева

<http://www.sas.government.bg/court22.nsf/00386dc489190344c22566760136766c485> 7/6/2012